

Antanas Masionis

1941–1974

*Kokia šviesa ateina nuo žmonių!
(Ir tu joj vario veidu suspindėsi.)
Išbandymų diena vienu žiupsniu
Visiems į delnus išdalina tiesą.*

*Ir plaukia upės lyg iš atminties,
Ir liaujasi sparnais mojavę paukščiai,
Ir krinta šėmas rūkas ant širdies
Kaip gegužiukas, išmestas iš aukščio.*

*O mes į lemtį beldžiančius genius
Išlenkę sviedžiam po žieduotą taurę.
Kokia šviesa ateina nuo žmonių
Per mūsų vieną ir tą pačią šiaurę...*

1969.VII.1–2